

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἡ Μαδέρα τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὀκεανοῦ.

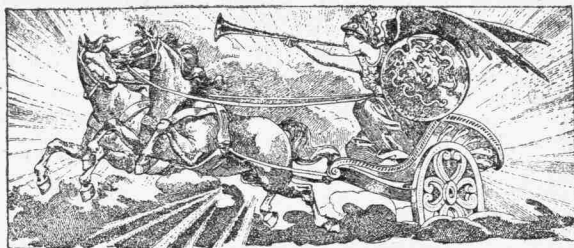
Ἐνθά προελθούσα ἐξ ἡφαιστείου ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ, κειμένη ἔχει μακρὰν τοῦ Σίδνεϋ ὀνομάσθη λίαν ἐπιτυχῶς Μαδέρα τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἡ νῆσος τοῦ Λόρδου Howe (τοῦτο εἶναι τὸ ἐπίσημον ὄνομά της) ὅσον ἀπόκεντρος ἢ ἀβάτος καὶ ἂν φαίνεται, δὲν εἶναι πραγματικῶς ἐκτὸς τοῦ κόσμου, διότι ἀπέχει τοῦ Σίδνεϋ μόνον 300 ἢ 400 μίλια, ἔχει δὲ τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς πόλεως ταύτης. Ἀτμόπλοιοι τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ πλέον ἀπὸ τοῦ Σίδνεϋ εἰς τὴν νῆσον Νόρφολκ προσεγγίζει πάντοτε εἰς τὴν νῆσον τοῦ Λόρδου Howe.

Ἡ νῆσος αὕτη κεῖται 400 μίλια σχεδὸν πρὸς δυσμὰς τῆς νήσου Νόρφολκ, εἶναι δὲ ἡ μεσημβρινωτέρα νῆσος πρὸς ἀνατολὰς τῆς Αὐστραλίας. Ἐχει μῆκος μετὰξὺ 6 καὶ 7 μιλίων, ἀλλ' εἶναι πολὺ μακροτέρα ἐὰν ἀκολουθήσῃ τις τὴν καμπύλην τῆς νήσου. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ πλάτους τῆς εἶναι ἐν μίλιον, ἀλλ' εἰς πολλὰ μέρη εἶναι πολὺ πλατυτέρα.

Ἡ νῆσος αὕτη ἀνεκαλύφθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1788 ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ πλοίαρχου Boli πλέοντος ἀπὸ τοῦ Σίδνεϋ εἰς τὴν νῆσον Νόρφολκ. Παρουσιάζει δὲ περιεργον φαινόμενον ὅταν πλησιάζῃ τις πρὸς αὐτήν. Κατ' ἀρχὰς εἰς ἀπόστασιν 40 μιλίων βλέπει τις δύο στρογγύλους βράχους, ὡς δύο χωριστὰ νησίδια ἀνερχόμενα τῶν ὑδάτων. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ νησίδια φαίνονται ἐνούμενα δι' ἐπιπέδου καὶ χαμηλῆς ἐκτάσεως ξηρᾶς. Κατὰ τὴν στυγρὴν ταύτην ἡ ἐντύπωσις εἶναι ὡς νὰ βλέπῃ τις κάμηλον κατακειμένον καὶ περιμένουσαν τὸ φορτίον τῆς. Αἱ δύο ἐξοχαί, αἱ κατὰ πρῶτον φανεῖσαι, σχηματίζουσι τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ ζώου, μικρὸν ὕψωμα εἰς τὸ ἐσώτερον μέρος τῆς νήσου σχηματίζει τὴν κεφαλὴν, ἐνθ' οὖν σειρά χαμηλῶν λόφων ἐκτεινομένων πρὸς τὴν θάλασσαν φαίνεται ὡς σχοινίον περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ ζώου. Ἐγγύτερον τὸ θέαμα εἶναι ἐκτάκτως ὠραῖον. Οἱ δύο βράχοι οἱ κατ' ἀρχὰς φαινόμενοι παρουσιάζουσι δύο ἀκρωτήρια, ὑψόμενα ἀποτόμως 3000 πόδας ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Ἀμα ῥίψῃ τις τὴν ἄγκυραν ἐντὸς τοῦ λιμένος ἡ ἐντύπωσις εἶναι ἐξαισία. Οἱ βράχοι χρώματος βαθέος ἐρυθροῦ καὶ στακτεροῦ διατέμνονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ προχωμάτων ἐκ βασανίτου (basalte) καταβαίνοντες ἀπὸ τῶν κορυφῶν ἐν σχήματι κλίμακος. Πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς νήσου οἱ βράχοι καίτοι χαμηλότεροι δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπότοιμοι. Ἐπὶ παντὸς βράχου καὶ τοῦ μικροτέρου, ζῶναι βλαστήσεως ζωηροῦ πρασίνου ποικιλλουσι τὴν σκοτεινοῦ χρώματος πέτραν. Μεταξὺ τῶν ὄρέων ἡ χῶρα δασύνεται αἴφνης πυκνότατα ἐκτεινομένη πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐνίοτε καὶ μέχρι τοῦ αἰγιαλοῦ, ἄλλοτε πάλιν τελευτᾷ εἰς χαμηλοὺς βράχους ἢ ἀμμόδη παραλίαν κεκαλυμμένην διὰ γλόβης χρώματος ζωηροτάτου.

Ἡ νῆσος ἔχει σχῆμα ἡμισελήνου. Τὰ δύο τρίτα αὐτῆς, πρὸς τὸ κοίλωμα, προστατεύονται διὰ κροσσῶτων κοραλλίνων ὑφάλων.

Ἡ νῆσος ἔχει ἑκτασιν 3000 στρεμμάτων, ἐξ ὧν αἱ 2000 εἶναι καλλιεργήσιμοι. Πράγματι ὅμως μόνον ἑκατοντάδες στρεμμάτων εἶναι καλλιεργημένοι. Τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς νήσου εἶναι τὰ κρόμμυα, αἱ μπανάναι, ἐν εἶδος γεωμηλῶν καὶ ἀραβόσιτος. Ἐκ τῆς ἐξοχότητος τῶν διὰ τὸ Σίδνεϋ ζῶσι κυρίως οἱ κάτοικοι. Ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς διατροφῆς δύνανται ν' αὐξήσωσι μεγάλως, διότι δὲν ὑπάρχει καρπὸς, χόρτον ἢ ἄνθος τῶν συγκερασμένων ἢ τροπικῶν χωρῶν, τὸ ἑποῖον νὰ μὴ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Μαδέραν τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ζ.

ἈΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις κατέλαβε τὴν Τρίτην τὸν κόσμον ἐξ ἀπροόπτου. Κάτι ἐψιθυρίζετο ἀφ' ἐσπέρας μετὰξὺ κύκλων τινῶν, ἀλλ' ὁ περισσότερος κόσμος εὐρίσκειτο εἰς ἄγνοιαν. Τὴν πρωίαν ἐγνώσθη αἰφνιδίως ὅτι ὁ κ. Τρικούτης παρητήθη. Ἡ εἰδήσις παρήγαγεν ἐν εἶδος καταπλήξεως, ἀτονίας γενικῆς, καὶ εἰς τοῦτο ἴσως ὀφείλεται ἡ ἄκρα ἡσύχια ἢ ἐπικρατήσασα ἀνά τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὴν τελευταίαν κρίσιν, ἡ ὅποια πολλὴν ἐπροξένησεν ἀπορίαν εἰς τοὺς ἐνθουσιμένους τὰς ἀλλὰς καὶ μάλιστα τὴν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ποῦ τὰ συλλαλητήρια τὰ τότε, οἱ ὑπαίθριοι λόγοι, αἱ θορυβώδεις συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, αἱ ἔφιπποι περιπολῖαι, τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα! Σήμερον τίποτε, ἡρεμία. Ἐπὶ δύο-τρεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς διήρκει ἡ κρίσις, ὁ λαὸς περιεργεῖται μόνον καὶ ἀγωνίαν τινὰ διὰ τὴν τύχην τοῦ ἐξεδήλου. Τὰ γενόμενα συλλαλητήρια τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τοῦ κ. Κορωναίου εἶχον προκηρυχθῆ πρὸ τῆς κρίσεως. Ἐκτακτον κίνημα ἄλλο κανέν. Ὁ λαὸς ἔμαθεν ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐσχημάτισεν ὑπουργεῖον καὶ ἡσύχασεν, ἱκανοποιήθη. . . Καὶ περιμένει τώρα τὰ καλὰ ποῦ θὰ τοῦ κάμουν οἱ νέοι του Κυβερνηταί. Ἐχει ἐλπίδας πολλὰς καὶ εἴθε, εἴθε νὰ μὴ διαψευσθῶν.

Τὴν ἡμέραν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργεῖου, ἠγγέλθη ἐκ Δελφῶν ἡ εὔρεσις θησαυροῦ ἀρχαίου, νομισμάτων χρυσοῦν ἐντὸς ἀγγεῖου, ἀγνώστου ἐποχῆς καὶ ἀγνώστου ἀξίας. Τὸ ὄλον εὔρημα ζυγίζει δύο ὀκάδας, ἐπειδὴ δὲ, λέγει ἡ Ἀκρόπολις, μία ὀκά χρυσοῦ κοστίζει πέντε χιλιάδες φράγκα, ἡ ἀξία τῶν νομισμάτων δὲν ἡμπορεῖ ἄρα νὰ εἶνε κατωτέρα τῶν δέκα χιλιάδων φράγκων! Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν τοιούτων συλλογισμῶν, ἡ σύμπτωσις ἐθεωρήθη ὡς καλὸς οἰωνὸς διὰ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, τὴν ἀνάρρησιν τῆς ὅποιας χαιρετίζει ἡ ἀνεύρεσις χρυσοῦ, καθ' ὃν χρόνον εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐξ ἐλλείψεως χρυσοῦ ἔπεσεν ἡ ἄλλη.

Ἐωρτάσθη καὶ φέτος κατὰ τὸ σῆθηθες ἡ πρωτομαγιά. Ὁ ἐκ τῆς κρίσεως πυρετὸς δὲν ἴσχυσε νὰ τὴν ἀπορροφήσῃ, ἔτυχε δὲ καὶ ἡ ἐσπέρα τῆς παραμονῆς θερμῆ, γλυκεῖα, πρωτομαγιάτικη μὲ ὄλην τὴν συννερίαν. Καὶ ὁ κόσμος ἐξεχύθη εἰς τὰ Πατήσια, εἰς τοὺς Ἀρμελοκῆπους, εἰς τὴν Κολοκυνθοῦ, παντοῦ ὅπου ἐδύνατο νὰ εὔρη κήπους, ἄνθη καὶ ῥητινίτην. Ἀμαξοῖ, λεωφορεῖα, ἵπποσιδηρόδρομοι, βιζαβί, ὅλα ἐπήγγαιναν καὶ ἤρχοντο κατὰμέσας. Ἡ κίνησις διήρκεσε μέχρι βραδείας νυκτός.

Ἀλλ' εἰς τὴν λαμπρὰν ὑποδοχὴν ἔμεινεν ἀσυγκίνητος ὁ Μάιος. Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεώς του ἐπέδειξε πρόσωπον κατηγές, ἀγριωπὸν, συννεφισμένον. Καὶ ἔχομεν πάλιν βροχὰς καὶ λάσπην καὶ κρύα καὶ